Prima ballerina i Sovjetunionen

Prima ballerina i Sovjetunionen

(2011-05-23) I samband med Maria Voces besök i Ryssland 13:e till 18:e maj intervjuades Liliana Così, focolarina och tidigare prima ballerina vid Bolsjoj-teatern i Moskva. Genom sin dans var hon en av de första att vittna om Focolarerörelsens gemenskapsspiritualitet i Ryssland.

„En italiensk svan besegrade Sovjetunionen” – så formulerades rubriken i en italiensk tidning efter din debut i Moskva 1965. Vad låg bakom den rubriken?

Jag var i Moskva under mitt andra år av lärotiden vid Bolsjojs Balett-akademi som del av det historiska kulturutbytet mellan Milanos La Scala och Moskvas Bolsjoj-teater. Min balettlärarinna, Irina Tichomirnova beslöt att lära mig rollen som prima ballerina i Svansjön. Det var en ny och mycket utmanande erfarenhet för mig. Tichomirnova var mycket krävande – hon bokstavligen skulpterade var och en av mina rörelser och mina gester – men jag var med på det!
Jag hade just mött Chiara Lubichs ideal och det hade lärt mig att Guds kärlek skulle levas, inte visas upp. Dagen därpå recenserade den sovjetiska tidningen Izvestija föreställningen och beskrev min dans som fylld av „andlighet”, ett uttryck som aldrig förr hade använts i den tidningen. Den debuten blev början på min karriär.

Åkte du ensam till Moskva?

Nej. Förutom den lilla gruppen av italienska ballerinor som bodde på Bolsjoj-skolans elevhem och vars ledare jag var, fanns där också Valeria Ronchetti, kallad Vale, en av Chiaras första vänner, som hade kommit till Moskva för att göra mig sällskap. De är svårt att beskriva hur viktiga de där månaderna var för mig: en period av genomgripande förändring av min mentalitet som då inverkade på (och fortfarande inverkar på) hela mitt yrkesmässiga, andliga och mänskliga liv. Vad som kanske sammanfattar den perioden är något som Vale sa till mig: „Du ska inte dansa för Jesus; det ska vara Jesus i dig som dansar”.

Vad har du fått ut av erfarenheten i Ryssland?

Från en strängt yrkesmässig synvinkel gav det mig mycket. Vid den tiden fanns där många dansmästare och artister på mycket hög nivå. Ännu idag är de förebilder för mig när jag undervisar och vägleder vid vår dansskola. Som livserfarenhet lärde den mig man kan leva Evangeliet överallt, och att denna livsstil fascinerar till och med dem som inte känner till Guds ord.